

Bro-åket Sverige-Danmark

För Er alla erbjuder vi lite kåseri hur dagen uppfattades och förlöpte. Nu väntar vi bara på foto-inskicken.

Först **Ackes** syn på dagen från "Götet-horisont", därefter **Palles** skildring av åket från Hässleholm till Helsingborg, därefter tar **Göran Reimer** vid med sin bild av dagen.

Göteborg > Danmark

Här kommer min story om Broåket.

Säsongen började egentligen med att nästan alla aktiviteter i klubbens regi krockade med kalas och resor och andra åtaganden som tyvärr tvingats gå före, så Broåket var en första möjlighet för mig att komma ut och träffa klubbkompisar.

Så, det var ju inte närmsta vägen precis och man börjar fundera om allt ska funka med en resa på cirka 60 mil, vissa delar av kroppen blir ju lite utsatta om man säger så. Och även hojen måste ju testas på en riktig långresa någon gång samtidigt som jag ville prova mina nya grejor, semestergas och lowers. Så vädret verkade ju bli bra och frugan var upptagen med annat så det var bara att packa ner kexchoklad, bananer, mackor, festis och kaffe, tanka och dra iväg.

Tyvärr funkade ju inte datan så jag missade den andre Göteborgaren som också var där men så e de ibland. Ja, strålande sol gott om tid och fantastiskt bra vägar och bara mullra iväg mot en hel dag för mig själv, det tillhör inte vanligheterna om man säger så. Jag hade siktat in mig på att ansluta i Helsingborg och resan genom Halland var fin och man kunde kosta på sig lite bensträckare när man kände för det, och en fika på Hallandsåsen var inte fel, men oj va klockan gick det tog nästan fyra timmar att köra 23 mil så tempot var inte högt men behagligt. Så tanka fullt och leta sig in i gräddfilen på färjeterminalen, men var jag ensam, nä det glittrade lite där framme under taket och jodå där stod ett par hojar så man gled ju fram och parkera, tog av sig hjälmen och hälsade på dom andra. Gissa om jag blev snopen då de första man hör är ett Göteborgskt "haj på daj dö" en Göteborgare till, vi hade åkt med tjugo minuters mellanrum hela vägen ,kul va?

Ja så började det fylla på med klubbkompisar och andra och det var en härlig syn, och visst känslan och ljudet då vi startade för ombordkörning var mäktigt .Och jag hoppas bilderna från färjan blev bra, jag ska försöka maila dom till Er så snart dom kommer från labbet. Jo jag har ju vanliga papperskort så man får tåla sig lite. Redan på färjan blev det tillfälle till lite snack och gemenskap det är alltid trevligt.

Så då var det dags, vi var framme och ölet nerpackat och hjälmen på. Ohh vilken känsla, att se och höra hela den långa karavanen som sakta mullrade iväg, vhooh och jippi på en gång. Man kände sig lite som Easy Raider och Vild Ungdom på en gång, hundarna sprang och gömde sig och fäderna låste in sina döttrar ungefär.

Ja dom små tanterna i sina vita badkappor verkade ju inte speciellt rädda så så farligt var det väl kanske inte förstås. Men vilken fin väg vi åkte och en godkänd parkering lyckades vi få till vid första stoppet också. Så en stunds åkning igen och sedan en perfekt plats för fika och samvaro, givetvis en perfekt parkering till nåja nästan all lyckades. Så fram med fikaten och mackorna, jag träffade trevliga människor som man inte sett förr men ett gemensamt intresse gör att samtalsämnen alltid finns och man har trevligt trots att man aldrig träffats tidigare. Men jag tänkte på det, vad lika vi är i alla fall, gillar samma sorts mc och visst är Halvarssons Classic Kollektion det vanligaste och svart hjälm. Det intressanta tycker jag är att så många är i samma situation i livet, då barna klarar sig själva och man äntligen får möjlighet att göra nått som man drömt om länge.

Ja så kom den delen då själva brokörningen skulle bli av och visst kan man snirkla sig ut ur Köpenhamn utan att man vet var man är, bara genom att köra efter de andra, det gjorde jag. Okej, man såg en och annan som började skruva på sig då vi närmade oss tunneln, var det träsmak eller nerver? Vilken känsla att åka så många tillsammans i en tunnel, man ville nästan ta av sig hjälmen och bara njuta. Ja så kom äntligen bron och den är otroligt vacker, får man säga i alla fall ur vårt perspektiv, okej 150kr är rätt häftigt tycker jag men nått får man kosta på sig.

Ja så var brodelen avklarad och fikat hos Läder-Lasse var nästa aktivitet att se fram emot. Vilken skicklig förökare vi hade dit, jag hade aldrig hittat dit utan bara åkt runt och njutit i det vackra landskapet, otroligt fint med solen, sädesfälten och alla färgerna.

Åter en perfekt parkering, och fikat smakade gott, så man blev lite köpvillig och fyndade en nyckelring i alla fall. Ja hej och tack men dan började gå mot sitt slut och enbart hemresan återstod. Den avverkades med semestergasen satt på 100km/tim, fötterna på passagerarfotpinnarna och med endast ett tankstopp!! Visst kunde man stannat oftare men hemmet lockade just då och det mörknade allt mer tills jag bytte glasögon, då blev det lite lättare att köra igen. Men en fantastisk dag med ett mycket trevligt arrangemang och tillsammans med goa människor gör att värken i tidigare nämnda kroppsdelar går att ha överseende med.

Jag ser fram mot att träffa er alla igen, TACK !!!!
Med vänliga hälsningar

Acke #767 från Götet

Hässleholm till Helsingborg

Min dag började inte bra, med en försovning och en VRS-hemsida som strejkade. Snart började telefon härja med samtal från "i sista minuten-åkarna" som just då skulle skriva ut färdbeskrivning, som frågar när/var starten går, etc....

Nåväl, på McDonalds samlades snart ett piggt gäng med runt 30 Vulcan-mc. Då detta åk även var öppet för andra märken, dök det upp flertalet mer eller mindre kända maskiner. En av de mer ovanliga och fascinerande mc, var den Vincent av modell -51 som en gentleman seglade in med... Ja seglade var kanske inte rätt uttryck, det small och puttrade och gnisslade. Ingen "putsad pärla", utan en använd och brukad pärla, sedan 35 år i ägarens bruk. Vi alla funderande ganska mycket på hur han skull kunna ta sig runt sundet de 25 milen, med där fick vi tji. Det var ett krutpaket, som våra tunga Vulcaner hade svårt att hänga på.... Vi flockades runt honom vid starten, kickstart är ju alltid spännande. Men det var inga större problem, att alltid kicka på en stund ingår i rutinen när man kör en Vincent, men sånt är ju inget vi Vulcan-åkare förstår riktigt. Men roligt var det, och han föll fint in i vår kortege.

<http://www.tower.org/museum/vincent/vincent.html>

Sammanlagt åkte vi iväg drygt 50-talet mc mot Öresund och Danmark. Färden gick på de mest underbara småvägar i bokskog över Söderåsen, och mitt på åsen hade Leif Moberg hittat Skånes vackraste rastplats invid en sjö. Tid för 1:a fikat, (och det blev åtskilliga till under dagen).

Kortegen rullade fint, och alla hängde med, fränsett vissa avklipp runt Mörarp/Påarp, där ett irriterande Pågatåg for runt och fällde bommar för oss. Vi sex sist i kortegen, som klipptes av öster om Mörarp, gjorde efter bomöppningen en burn-out och ett hedrande race "i ordets rätta innebörd", för att på nytt väster om Mörarp få bommarna i facet. Samma j-a tåg igen! Nu startade Chicke #439 sin sedermera berömda lågflygning via motorvägen mot färjeterminalen, och landade in där i så god tid, att han tom kom dit innan den föreliggande kortegen, som han säkert passerade utan att upptäcka.

Under hela resans gång mot Helsingborg anslöt det folk lite överallt och kortegen växte, för att slutligen förenas med de väntande bikers som åkt direkt till färjeterminalen. Nu var vi ett 70-tal mc.

Jag lämnar nu över ordet till Göran Reimer, som ger sin bild av dagen. Innan vill jag dock ge en eloge till alla våra medlemmar för de fantastiska parkeringar som uppvisades. Var vi än stoppade, rullade man snabbt fram och ställde upp hojarna i parad, med millimeterpassning och spikraka led. Jag som länge predikat parkeringarnas vikt ur skönhetsperspektivet, fick njuta för fullt vid varje stopp.

Nu har vi fått in automatik i parkeringvanan!!

Lev väl på vägen !

Palle

Från Helsingborg till Stångby via Danmark, sett/hört med Görans ögon/öron:

Broåket är på många sätt ett annorlunda rally. Här finns förutom sedvanlig "bikergemenskap" och körglädje i underbart landskap, även inslag av verklig spänning och dramatik. Efter att i avstressad stämning på färjetterminalen, ha bekantat sig med övriga deltagare i fälla nr 13, är man så ombord på färjan, och för den som nu är så dum att han vill köpa både cigaretter och öl väntar en spännande stund. Först "ciggisar", i en kö, som dock efter endast halva överfarten på tjugo minuter, hotar att "smälla igen luckan", för nu är det istället ölgrinden som skall gå upp och inte långt då till dess att även bogvisiret öppnar sig att släppa iväg 70 vrålande hojar mot friheten. PUH....! säger jag, i svettiga Gortex, nästa år blir det fiket istället. Garanterat.

Men nu väntar underbara Strandvejen med sina fantastiska vyer, och glada människor kantar vägren och trottoar. Så även den danske mopedist som, först körande på sagda trottoar, plötsligt viker ut på vägen och förenar sig med oss, som en verklig "The wild one", och därvid, av så rutinerade "roadrunners" som vi, välkomnande slussas in i perfekt kortegeformering. Gissa om han såg lycklig ut i minst 5 km, med sin studsande moppe på fullgas och "krukan" på sne, innan han glatt vinkande avviker, kanske på väg till danska "MC-huset" för att byta upp sig, vad vet vi ?

De studsande, hoppande, vinkande glada barnen från i fjol lyste dock med sin frånvaro i år. (Va? Jag såg många barn. Red anm) Endast två lojt vinkande, rara gamla damer i vita badkappor på väg från hemmet (?) ned till svalkan på stranden, gjorde sig påmind på samma sätt. Om folk inte redan var på "beatchen", så var man i alla fall på väg dit, och Strandvejen var hårt trafikerad både på längden och tvären.

Många stopp blev det i hettan och vi var tacksamma att kunna pusta ut i den härliga skuggan under träden vid "stora" fikastoppet i Tårbäck, innan sista etappen. Nja, inte alla fick förstås njuta av detta fullt ut. För den som är så dum att han parkerar hojen mitt i solgasset istället för under träden och dessutom då också, tillfälligt, förlorar kontrollen över sina MC-nycklar väntar en het stund. Det blev till att "strippa" på allmän plats och nästa år skall jag ha mina badbyxor under. (Och kanske reservnycklar med??)

Tillhör ni dem som blir yra i mössan bland filerna i en vanlig cirkulationsplats? Jag blir det i alla fall, men uppenbarligen inte "Lefte" som håller täten i kortegen. Broloppet riktar, på ett särskilt tydligt sätt, strålkastarna på de funktionärer som ställer upp frivilligt, och gratis, för att vi alla skall ha roligt. Det är, påstår jag, "vågat" att leda en motorcykelkortege igenom trafikapparaten runt storstaden Köpenhamn. Tänk om det blir ett felval i en enda fil på sträckan? Vad gör man med 70 vilsekomna "roadrunners"? "Svenska motorcyklister fick återbördas till hemlandet guidade av dansk polis".... Från tuffa "runners" till virriga "puckos" i ett enda "drag"? Nja, så allvarligt hade det väl inte blivit men jag skulle inte våga ta uppdraget. Lefte, Palle m.fl vågar och gör det. TACK GRABBAR! är väl inte för mycket sagt.

Tunnelpassagen innan bron är en sådan där upplevelse som bara Broåket bjuder på. Här behöver man då inte "dra ut" hjälmen från örat precis, för att kunna njuta av dunderljud. Snarare skulle man behöva hörselproppar också, när dånet från turbofläktarna i taket tar upp kampen med åskan från alla hojarna, och nästan vinner... dessutom. Detta larmande dån, tillsammans med det artificiella gula ljuset i den trånga tunneln skapar en dramatisk stämning som bara förstärks ytterligare av det faktum att skärpningen, koncentrationen på själva körningen, här måste vara 100-procentig. Kolla, kolla, kortegen men också bilarna som tätt, tätt inpå, i en ständig ström vrålar förbi!!!.....Skärpning nu!!!.....Ner, ner, ner och sedan upp, upp, upp, mot bron med ljus och luft igen. Andas! Pylonerna är majestätiska och utsikten den....ja, vad skall man säga?

Så är det slut.

Hej!

Va? Va sa?? Slut? Ja, inte riktigt för alla förstås. Några av oss for till Läder-Lasse i Stångby och en perfekt avslutande stund med kaffe, kakor och småprat, inte minst då

rörande de läder och skinnprodukter Lasse tillverkar och marknadsför. Vi tackar Lasse med familj för gott värdskap.

Men hur kunde följet bli "puckon" på ditfärden? Jag startade fem minuter efter följet men kom ändå fram före och kunde då hälsa det skamsna sällskapet välkommen.

(Red anm: Vi körde en sväng om Lomma, för där är så "grannt") Har ni inget "DRAG" framför bakhjulen grabbar?

Bikerhälsning

Göran#428 från Malmö

PS

Marlon Brandos genbombrott kom -53 med "The wild one" eller på svenska "Vild ungdom"